

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาและเพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ประชากรได้แก่ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จำนวน 58 โรงเรียน โดยจำแนกเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 10 โรงเรียน สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 31 โรงเรียน และสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 17 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จำนวน 52 โรงเรียน เทียบจำนวนจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด 2546, หน้า 81) ซึ่งใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้สอนหรือผู้ที่รับผิดชอบงานบุคลากรในสถานศึกษา จำนวน 2 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาจำนวน 2 คน จำแนกเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 9 โรงเรียน สถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 28 โรงเรียน และสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 15 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามปลายเปิดหรือสัมภาษณ์สอบถามพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และแนวทางแก้ไขพฤติกรรมของผู้บริหารและครูที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ผู้ให้ข้อมูลจำแนกได้เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 3 โรงเรียน สถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 3 โรงเรียน และสถานศึกษาขนาดเล็กจำนวน 3 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา รวมทั้งสิ้น 36 คน

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามปลายปิดด้านสภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะของแบบสอบถามที่เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา (ครูและผู้บริหารสถานศึกษา) ในแบบสอบถามนี้มีลักษณะการตอบแบบ 2 คำตอบ คือ ระดับความเป็นไปได้ (Likelihood) หรือโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา ลักษณะแบบสอบถามส่วนนี้เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคอร์ท (Likert) ชนิด 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้ ข้อมูลตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 วิเคราะห์ข้อมูลโดย พิจารณาจากผลคูณของตัวเลขที่แทนค่าโอกาสและค่าผลกระทบจากความเสี่ยงแต่ละปัจจัยและข้อมูลตอนที่ 3 เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาสภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

1.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก

1.1.1 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา พบว่าภาพรวมของพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษามีระดับความเสี่ยงต่ำอยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ครูมีหนี้สินมากมาย จากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินฐานะตนเอง 2) ครูขาดความรับผิดชอบหน้าที่ที่ทิ้งชั่วโมงสอนเพื่อทำธุระส่วนตัว

และทำผลงานทางวิชาการ 3) ครูมีการแบ่งกลุ่มกักในโรงเรียนทำให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงาน ตามลำดับ

1.1.2 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน พบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน มีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ครูทำการสอนโดยขาดการเตรียมการวิเคราะห์หลักสูตรและการจัดทำแผนการสอน 2) ครูจัดการเรียนรู้โดยยึดครูเป็นสำคัญโดยไม่คำนึงถึงความรู้ และความเข้าใจของนักเรียน 3) ครูขาดความทุ่มเทในการสอนเข้าสอนไม่ตรงเวลา มาสาย บ่ายหลับ กลับก่อนเวลา ตามลำดับ

1.1.3 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาพบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา มีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ผู้บริหารขาดการติดตามงาน ละเลยไม่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนางาน 2) ผู้บริหารมีการบริหารงานแบบเฉื่อยชา ตามสบาย โดยไม่คำนึงถึงเป้าหมาย คือความสำเร็จของสถานศึกษาโดยเน้นด้านผู้เรียน 3) ผู้บริหารขาดความรับผิดชอบในการกำกับดูแล นิเทศ ติดตามในด้านการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

1.1.4 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนพบว่า ภาพรวม ของพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพ ของผู้เรียน มีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ผู้บริหารขาดการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงาน 2) ผู้บริหารขาดการประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆในการจัดหางบประมาณในการพัฒนาสถานศึกษา ผู้บริหารขาดการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ เพื่อจัดซื้อ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน 3) ผู้บริหารมุ่งเน้นการสร้างสิ่งก่อสร้างมากกว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามลำดับ

1.2 สถานศึกษาขนาดกลาง

1.2.1 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครู ด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพ พบว่าภาพรวมของพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพมีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ครูมีหนี้สินมากมายจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินฐานะตนเอง 2) ครูมีการแบ่งกลุ่มในโรงเรียนทำให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงาน 3) ครูดื่มสุราในสถานศึกษา ตามลำดับ

1.2.2 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครู ด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนพบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน มีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ครูทำการสอนโดยขาดการเตรียมการวิเคราะห์หลักสูตรและการจัดทำแผนการสอน 2) ครูจัดการเรียนรู้ ยึดครูเป็นสำคัญโดยไม่คำนึงถึงความรู้และความเข้าใจของนักเรียน 3) ครูใช้วิธีคาดเดาผลคะแนนนักเรียนตามลำดับ

1.2.3 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพ พบว่าภาพรวมของพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพ มีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำโดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ผู้บริหารขาดความรู้ในงานของสถานศึกษาและขาดการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 2) ผู้บริหารขาดความเป็นผู้นำในการบริหารงานและการนำครู 3) ผู้บริหารขาดการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามลำดับ

1.2.4 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนพบว่าภาพรวมของพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน มีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ผู้บริหารมอบหมายงานสอนครูที่ไม่เหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์

- 2) ผู้บริหารขาดการนำคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีมาใช้บริหารและพัฒนาการเรียนการสอน
- 3) ผู้บริหารมุ่งเน้นการสร้างสิ่งก่อสร้างมากกว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามลำดับ

1.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่

1.3.1 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครู ด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาที่พบว่าภาพรวมของพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาที่มีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำโดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ครูมีหนี้สินมากมายจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินฐานะตนเอง 2) ครูมีการแบ่งกลุ่มก๊อกลงในโรงเรียนทำให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงาน 3) ครูขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ซึ่งชั่วโมงสอนเพื่อทำธุระส่วนตัวและทำผลงานทางวิชาการ ตามลำดับ

1.3.2 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครู ด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนพบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน มีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ครูทำการสอนโดยขาดการเตรียมการวิเคราะห์หลักสูตรและการจัดทำแผนการสอน 2) ครูละทิ้งชั่วโมงสอนใช้เวลาราชการไปทำธุระส่วนตัว 3) ครูขาดความทุ่มเทในการสอน เข้าสอนไม่ตรงเวลา มาสาย บ่ายหลับ กลับก่อนเวลา ตามลำดับ

1.3.3 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาที่พบว่าภาพรวมของพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา มีระดับความเสี่ยงต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรกคือ 1) ผู้บริหารขาดความรู้ในงานของสถานศึกษาและขาดการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 2) ผู้บริหารขาดความยุติธรรมในการบริหารงานโดยวางตัวไม่เป็นกลาง 3) ผู้บริหารขาดความรับผิดชอบในการกำกับดูแล นิเทศ ติดตามในด้านการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

1.3.4 สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนพบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนมีระดับความเสี่ยงต่ำอยู่ในระดับยอมรับได้ ไม่ต้องมีการควบคุม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีสภาพความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงต่ำ โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ผู้บริหารมุ่งเน้นการสร้างสิ่งก่อสร้างมากกว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) ผู้บริหารขาดการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล การปฏิบัติงาน 3) ผู้บริหารขาดการประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดหางบประมาณในการพัฒนาสถานศึกษา ตามลำดับ

2. แนวทางแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

2.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก

2.1.1 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครู ด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา พบว่า ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ควรมีการยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี แก่บุคคลทั่วไป 2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในเรื่องคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของครู 3) ผู้บริหารควรพัฒนาด้านความสามารถในการบริหารความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาให้มีความสมดุลและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนางาน ตามลำดับ

2.1.2 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนพบว่า ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลและการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้าฝ่ายวิชาการโรงเรียนควรมีการจัดการนิเทศการสอนอย่างจริงจัง และมีการประชุมติดตามผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

3) หน่วยงานต้นสังกัดควรส่งเสริมให้มีการอบรมพัฒนาครูในด้านการทำหลักสูตรสถานศึกษา การสร้างสื่อ นวัตกรรม การสอน และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามลำดับ

2.1.3 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจาก พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพ พบว่า ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ ระดับมาก โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) กระบวนการสรรหากลับกรองให้ได้ ผู้บริหารที่ดีมีความสามารถ 2) โรงเรียนควรมีการสำรองข้อมูลทางการเงินไว้ในที่ปลอดภัยอย่างเป็นระบบ 3) การให้ความสำคัญในเรื่องคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การสร้างระบบการ ดำเนินงานที่ป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่และเพิ่มมาตรการในการตรวจสอบภายในอย่างรัดกุม ตามลำดับ

2.1.4 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจาก พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน พบว่า ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ ระดับมาก โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาแผนให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ 2) หน่วยงานต้นสังกัดควรกำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง เช่น การอบรมพัฒนา การบริหารแบบ SBM หลักธรรมาภิบาลและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้นำชุมชนเข้ามามีบทบาทในการ จัดการศึกษาและในการดูแลพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ควรร่วมวางข้อตกลงร่วมกันในการให้ความร่วมมือการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียน ตามลำดับ

2.2 สถานศึกษานขนาดกลาง

2.2.1 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจาก พฤติกรรมของครู ด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพพบว่า ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ ระดับมาก โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ควรมีการยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่ประพฤติ

ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลทั่วไป 2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในเรื่องคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของครู 3) ผู้บริหารควรพัฒนาด้านความสามารถในการบริหารความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาให้มีความสมดุลและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนางานตามลำดับ

2.2.2 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครู ด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนพบว่า ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับมากโดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) หน่วยงานที่รับผิดชอบในการบรรจุ แต่งตั้งข้าราชการครูควรมีการอบรมพัฒนาครูก่อนการบรรจุแต่งตั้งเพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลและการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง 3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรกระตุ้นให้ครูตื่นตัวในการนำเทคโนโลยีความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ

2.2.3 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา พบว่า ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ผู้บังคับบัญชาในระดับที่สูงขึ้นต้องกำกับติดตามและกำหนดบทลงโทษทางวินัยอย่างเข้มงวด 2) กำหนดกระบวนการสรรหา กลั่นกรองให้ได้ผู้บริหารที่ดีมีความสามารถ 3) คณะกรรมการสถานศึกษาควรร่วมวางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตรวจสอบพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษาและการไปราชการของผู้บริหารควรมีการมอบหมายงานต่างๆ ในโรงเรียนไว้อย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

2.2.4 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน พบว่า ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ควรร่วมวางแผนข้อตกลงร่วมกันในการให้ความร่วมมือการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนา

แผนให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์และ 3) หน่วยงานต้นสังกัดควรกำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง เช่น การอบรมพัฒนา การบริหารแบบ SBM หลักธรรมาภิบาล และการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ตามลำดับ

2.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่

2.3.1 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา พบว่าภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ควรมีการยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลทั่วไป 2) ครูควรศึกษาดูแลตนเองในด้านคุณลักษณะบุคลิกภาพและการวางตนในสังคม 3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในเรื่องคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของครู ตามลำดับ

2.3.2 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครู ด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนพบว่าภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับมากโดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) หน่วยงานที่รับผิดชอบในการบรรจุ แต่งตั้งข้าราชการครูควรมีการอบรมพัฒนาครูก่อนการบรรจุแต่งตั้งเพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพ 2) ผู้บริหารควรมีการจัดการปฐมนิเทศครูที่ได้รับการบรรจุใหม่ถึงระเบียบวินัยข้าราชการและจรรยาบรรณครูตลอดจนการวางตนของครูในโรงเรียนและชุมชน 3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดอบรมครูเพื่อให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ

2.3.3 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา พบว่าภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับมากโดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) ในการไปราชการของผู้บริหารควรมีการมอบหมายงานต่างๆ ไว้อย่างสม่ำเสมอ 2) กระบวนการสรรหา กลั่นกรอง ให้ได้ผู้บริหารที่ดีมีความสามารถ 3) การให้ความสำคัญในเรื่องคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามลำดับ

2.3.4 แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน พบว่าภาพรวมของแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าทุกข้อมีแนวทางพัฒนาที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยเรียงลำดับความเสี่ยง 3 ลำดับแรก คือ 1) คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ควรร่วมวางข้อตกลงร่วมกันในการให้ความร่วมมือการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาแผนให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้นำชุมชนให้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาและในการดูแลพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามลำดับ

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาสภาพและแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 โดยศึกษาสภาพและแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา 2) ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครู ด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน 3) ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา 4) ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียน ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลมีประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39

1.1 ด้านความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา

วิชาชีพของสถานศึกษาแต่ละขนาดสถานศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ ที่เหมือนกัน คือ ครูมีหนี้สินมากมายจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินฐานะตนเอง ครูมีการแบ่งกลุ่มกักกันในโรงเรียนทำให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงาน และ ครูขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ทิ้งชั่วโมงสอนเพื่อทำธุระส่วนตัวและทำผลงานทางวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมรวมถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีตามกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้ครูมีภาระค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดสภาพหนี้สินจำนวนมากส่งผลให้ครูขาดขวัญ และกำลังใจในการทำงาน ต้องทำงานอื่นเพื่อหารายได้เสริมส่งผลให้การอุทิศตนต่อการปฏิบัติหน้าที่ครูได้ไม่เต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับบทความของชูชาติ เทศสีแดง (2553, หน้า 4) ที่กล่าวถึงปัญหาของครูที่อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของครู และส่งผลกระทบต่อบัณฑิตของครู จนเป็นปัญหาของระบบครู พบว่ามีความเป็นจริงหลายประการที่ควรต้องมีการแก้ไขเพื่อแก้ปัญหาครูคือ ปัญหาด้านคุณภาพของครู ปัญหาการขาดแคลนครู และ ปัญหาหนี้สินครู ซึ่งพฤติกรรมของครูได้เปลี่ยนจากครูในอดีตจนเกิดผลเสียต่อภาพลักษณ์ขององค์การ และสอดคล้องกับคณะกรรมการตรวจสอบและสำนักตรวจสอบภายในองค์การ (Committee of sponsoring Organizations of the Tread way Commission: COSO) (อ้างอิงใน ดวงใจ ช่วยตระกูล, 2551, หน้า45-46) กล่าวถึงปัญหาความเสี่ยงด้านทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ความเสี่ยงทางด้านความขัดแย้ง การแบ่งแยกหรือเลือกที่รักมักที่ชัง หรือ การก่อกวน การรบกวน การมอบหมายหน้าที่ที่เท่าเทียมกันหรือเสมอภาคกันในการจ้างงาน ในโอกาสที่ไม่เหมาะสมหรือในสภาวะไร้ความสามารถ ลูกจ้างมีความประพฤติที่ผิดหรือไม่เหมาะสม การใช้อำนาจในการถือฤทธาติมิตร และสอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ กุลเกลี้ยง (2550) ศึกษาเรื่อง “รูปแบบการบริหารความเสี่ยงเพื่อป้องกันคอร์รัปชันในสถานศึกษา” โดยการคอร์รัปชันยังมีปรากฏในสังคมไทยและในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและมีความซับซ้อนยากแก่การตรวจสอบ เช่น การทำหรือใช้เอกสารปลอม การใช้เวลาราชการไปหาประโยชน์แก่ตนเองการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตการละทิ้งหรือการทอดทิ้งหน้าที่ เนื่องจากวัฒนธรรมของคนไทยและของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดโครงสร้างสถานศึกษาไม่สอดคล้องต่อภารกิจที่เปลี่ยนไปสู่การกระจายอำนาจ

1.2 ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์การที่เกิดจากพฤติกรรมของครูด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนของสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่าภาพรวมของ

พฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนแต่ละขนาดสถานศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำที่เหมือนกัน คือ ครูทำการสอนโดยขาดการเตรียมการวิเคราะห์หลักสูตรและการจัดทำแผนการสอน ครูละทิ้งชั่วโมงสอน ใช้เวลาราชการไปทำธุระส่วนตัว และครูขาดความทุ่มเทในการสอน เข้าสอนไม่ตรงเวลา มาสาย บ่ายหลับ กลับก่อนเวลา โดยสถานศึกษาขนาดกลางมีความเสี่ยงที่แตกต่างจากขนาดอื่น คือ ครูใช้วิธีคาดเดาผลคะแนนนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในอดีตในการฝึกหัดครูสามารถนำคนดีคนเก่งเข้าสู่วิชาชีพครูได้ โดยคัดเลือกจากนักเรียนที่เก่งเข้ามารับการศึกษาคือในวิชาชีพครู จึงได้ครูที่เป็นคนเก่งที่ประสบความสำเร็จทั้งส่วนตัวและการพัฒนานักเรียน แต่ในปัจจุบันการขยายตัวทางด้านการศึกษาเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วเพราะมีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้ระบบการคัดเลือกครูขาดประสิทธิภาพ มีครูที่ขาดอุดมการณ์ ขาดหลักความรู้ ขาดความรัก ขาดศรัทธาในวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับสรุปสาระจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยวิธีเสนอแนะที่เห็นพ้องกัน (Snowball Technique) จำนวน 9 ท่าน (ดวงใจ ช่วยตระกูล, 2552, หน้า 190-191) พบว่า ปัจจัยเสี่ยงในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน คือ ความเสี่ยงในเรื่องหลักสูตร การวัดและประเมินผล กระบวนการเรียนรู้ การระดมทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ การนิเทศ การแนะแนว การประกันคุณภาพ การปฏิบัติงานของบุคลากร การมีส่วนร่วมในด้านหลักสูตร การพัฒนาโรงเรียนและพฤติกรรมนักเรียน การเรียนการสอน ธุรการ การกำกับติดตาม ซึ่งสอดคล้องกับเฉลียว บุรีภักดี (2520, หน้า 38) ได้ทำการรวบรวมข้อมูลความบกพร่องของครู จากนักเรียน ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ผู้บริหาร พระ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนทั้งสิ้น 7,762 คน พบว่า ครูชายมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความประพฤติไม่เรียบร้อย มัวเมาในอบายมุข การแต่งกายไม่สุภาพ การพูดจาไม่สุภาพ ไม่รับผิดชอบการทำงาน ส่วนครูหญิง ได้แก่ การแต่งกายไม่สุภาพ เป็นคนเจ้าอารมณ์ ประพฤติไม่เรียบร้อย ไม่รับผิดชอบการทำงาน ชอบนินทา จู้จู้ขี้บ่น วางตัวไม่เหมาะสม คุยมากเกินไป สอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ กุลเกลี้ยง (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “รูปแบบการบริหารความเสี่ยงเพื่อป้องกันคอร์รัปชันในสถานศึกษา” โดยการคอร์รัปชันยังมีปรากฏในสังคมไทยและในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและมีความซับซ้อนยากแก่การตรวจสอบ คือ การใช้เวลาราชการไปหาประโยชน์แก่ตนเอง การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต การละทิ้งหรือการทอดทิ้งหน้าที่ การพิจารณาความดีความชอบขัดต่อหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดการประพฤตินิชอบในการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ การประพฤตินิชอบในการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน การเสนอผลงานทางวิชาการเป็นเท็จ และการตัดสินผลการเรียนโดยไม่เป็นธรรม

แก่นักเรียน เนื่องจากวัฒนธรรมของคนไทยและของข้าราชการครู ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดโครงสร้างสถานศึกษาไม่สอดคล้องต่อภารกิจที่เปลี่ยนไปสู่การกระจายอำนาจ

1.3 ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพของสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพของสถานศึกษาแต่ละขนาดสถานศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ คือ ผู้บริหารขาดความรู้ในงานของสถานศึกษาและขาดการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และผู้บริหารขาดความรับผิดชอบในการกำกับดูแล นิเทศ ติดตามในด้านการจัดการเรียนการสอน และที่แตกต่างกันในสถานศึกษาขนาดใหญ่คือ ผู้บริหารขาดความยุติธรรมในการบริหารงานโดยวางตัวไม่เป็นกลาง สถานศึกษาขนาดกลาง ผู้บริหารขาดความเป็นผู้นำในการบริหารงาน และการนำครูรวมถึงผู้บริหารขาดการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กคือ ผู้บริหารมีการบริหารงานแบบเฉื่อยชา ตามสบาย โดยไม่คำนึงถึงเป้าหมาย คือความสำเร็จของสถานศึกษาโดยเน้นด้านผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในปัจจุบันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้บริหารต้องเร่งปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกไม่ว่าจะเป็นระบบการบริหาร การกระจายอำนาจและการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การใช้อินเทอร์เน็ต สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยกระทรวงศึกษาธิการ ได้เร่งพัฒนาผู้บริหารในหลายรูปแบบ เช่น ระบบ e - training คุรุ ออนไลน์ และการอบรมพัฒนา เป็นต้น เพื่อให้ผู้บริหารนำความรู้ความสามารถมาใช้ในการบริหารโรงเรียน ซึ่งในแต่ละสถานศึกษาอาจมีความเสี่ยงเกิดขึ้นแตกต่างกันเนื่องจากบริบทและลักษณะของสถานศึกษาที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2550 ในเรื่องจรรยาบรรณต่อตนเองของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ระบุว่าผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ โดยต้องละเว้นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ คือ เกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือเสพสิ่งเสพติดจนขาดสติหรือแสดงกิริยาไม่สุภาพเป็นที่น่ารังเกียจในสังคม ประพฤติผิดทางชู้สาวหรือมีพฤติกรรม ล่วงละเมิดทางเพศ ไม่พัฒนาความรู้ในวิชาชีพเพื่อพัฒนาตนเองและองค์กร ไม่ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องและไม่มีแผนหรือไม่

ปฏิบัติงานตามแผน ไม่มีการประเมินผลหรือไม่นำผลการประเมินมาจัดทำแผนปฏิบัติการ อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ธร สุทธราชยุทธ (2550, หน้า 167-171) ได้กล่าวถึงความเสี่ยงโดยทั่วไปของพฤติกรรมบุคคลไว้คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความสามารถของฝ่ายบริหารในการดำเนินองค์การจะสัมฤทธิ์ได้นั้นอาจ ขึ้นอยู่กับฝีมือของผู้บริหารเป็นสำคัญในทางการศึกษาอาจจะพูดได้ว่าเพราะฝีมือผู้บริหารโรงเรียน จึงจะก้าวหน้าความเสี่ยงที่เกิดจากการทุจริตของการบริหารเป็นความเสี่ยงที่อันตรายอย่างยิ่งเพราะเกิดจากการกระทำของผู้บริหารที่ทุจริต ไม่ซื่อตรงต่อหน้าที่ และความรับผิดชอบของตนอาจจะทำให้องค์การถึงขั้นล่มสลายได้ ความเสี่ยงที่เกิดจากบุคลากรขาดคุณภาพ เพราะความสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับบุคคลหากบุคคลมีคุณภาพงานต่างๆ ก็สัมฤทธิ์ผล หากบุคลากรขาดความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ขาดจรรยาบรรณ ก็เป็นความเสี่ยงร้ายแรงขององค์การที่ก่อให้เกิดอาการความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารและบุคลากรจะไปสู่งานที่ขาดการควบคุม เกิดการแตกสามัคคี แบ่งพรรคแบ่งพวก ความเสี่ยงที่เกิดจากการดำเนินงานที่ไม่ดี ผู้บริหารที่ละเลยไม่ให้ความสำคัญต่อการพิจารณาผลการดำเนินงาน ที่ไม่น่าพอใจปล่อยให้มีการดำเนินงานของบุคคลที่ไม่มีประสิทธิภาพ จะเกิดความสูญเปล่า ของค่าใช้จ่ายในองค์การนั้น และ ความเสี่ยงจากการบริหารสินทรัพย์ การจัดซื้อจัดหามาักมีปัญหายุ่งยากหรือคอร์รัปชันหรือการยกยอกข้อโกง

1.4 ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์ขององค์การที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนของสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่าภาพรวมของพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนของสถานศึกษาแต่ขนาดสถานศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ คือ ผู้บริหารขาดการติดตามตรวจสอบ ประเมินผล การปฏิบัติงาน ผู้บริหารขาดการประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดหางบประมาณในการพัฒนาสถานศึกษา และผู้บริหารมุ่งเน้นการสร้างสิ่งก่อสร้างมากกว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ส่วนที่แตกต่างคือ ในสถานศึกษาขนาดเล็ก คือ ผู้บริหารขาดการสนับสนุนงบประมาณ อย่างเพียงพอ เพื่อจัดซื้อ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสถานศึกษาขนาดกลาง คือ ผู้บริหารขาดการนำคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี มาใช้บริหารและพัฒนาการเรียนการสอน จะเห็นว่าในสถานศึกษาทั้งสามขนาดสถานศึกษาส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงที่เกิดขึ้นที่คล้ายกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลตามโครงการ

แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555: SP2 (แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2) ซึ่งเป็นโครงการตามที่รัฐบาลมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศและการเพิ่มการลงทุนของภาครัฐ รวมถึงการจ้างแรงงานในประเทศโดยกระจายการลงทุนและการให้บริการการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานไปยังส่วนภูมิภาคและชนบทอย่างครอบคลุมทั่วประเทศ สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต พร้อมกับสร้างโอกาสของภาคเอกชนในการลงทุน มีการพัฒนาทางการศึกษาทั้งทางด้านบุคลากร และความพร้อมของอาคารสถานที่อุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน อันจะส่งผลต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาที่ดีขึ้น เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการศึกษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะ สตะเวทิน (2542, หน้า100) ที่กล่าวว่า ภาพของโรงเรียนที่เกิดจากการรับรู้ ความเข้าใจ ความประทับใจทั้งทางตรงและทางอ้อมในจิตใจประชาชนต่อการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อให้เป็นที่น่าเชื่อถือ ศรัทธาและยอมรับ ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียน แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาดังกล่าวได้สอดคล้องกับ ศรีศุภร์ นิลกรรณ์ (2550) ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโยนกตามความคิดเห็นของประชาชนจังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่เห็นว่ามีมหาวิทยาลัยมีสถานภาพในระดับมาก คือ การมีสถานที่และสิ่งแวดล้อมสวยงามเหมาะสมกับการศึกษาการมีสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย และมีอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

2. แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39

2.1 ด้านความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพของสถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่ ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการวิชาชีพของสถานศึกษาแต่ละขนาดอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ระดับสูงที่เหมือนกัน คือ ควรมีการยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลทั่วไป และผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในเรื่องคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของครู ในบางข้อที่แตกต่างกัน สถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง พบว่าการแก้ไขความเสี่ยงที่ควรปฏิบัติคือ คือ ผู้บริหารควรพัฒนาความสามารถในการบริหารความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาให้มีความสมดุลและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนางาน สถานศึกษาขนาดใหญ่พบว่า การแก้ไขความเสี่ยงที่ควร

ปฏิบัติคือ ครูควรศึกษาดูแลตนเองในด้านคุณลักษณะบุคลิกภาพและการวางตนในสังคม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูเป็นบุชฌนียบุคคลที่จะอบรมสั่งสอนเด็กให้เป็นคนดีของสังคมในฐานะที่เป็น แม่แบบในด้านความประพฤติ การวางตัวเป็นที่น่าเชื่อถือฟังของลูกศิษย์ ครูต้องมีคุณธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่ จำเป็นอย่างยิ่งจะช่วยให้ครูรอบรู้ มีทัศนคติที่กว้างไกล มองให้ชีวิตตนเองในปัจจุบัน และอนาคตและ มองอนาคตของเด็กให้ทะลุไปรุ่ง และประดับประดาครอบให้นักเรียนเจริญก้าวหน้าได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมของครูที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพของครู (จรรยาบรรณ) ได้กำหนดข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2550 กล่าวถึงแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณต่อวิชาชีพครูว่าครูต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การวิชาชีพ โดยต้องประพฤติและละเว้นการ ประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม เช่น แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ รักษา ชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชน รับรู้ อุทิศตน เพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตตาม กฎระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ เลือกรู้ใช้หลักวิชาที่ถูกต้อง สร้างสรรค์เทคนิค วิธีการ ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพใช้องค์ความรู้หลากหลายในการปฏิบัติหน้าที่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ สมาชิกในองค์การ

2.2 ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์การที่เกิดจากพฤติกรรมของครูด้านผลประโยชน์ ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนของสถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง และ สถานศึกษาขนาดใหญ่ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่าภาพรวมของแนวทางการ แก้ไขพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษา ของสถานศึกษาแต่ละขนาดอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพ ความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ระดับสูงที่เหมือนกัน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับ การอบรมพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลและการทำวิจัย ในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง แต่ที่มึความเห็นแตกต่างกัน คือ สถานศึกษาขนาดเล็กมีความเห็นว่ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้าฝ่ายวิชาการโรงเรียนควรมีการจัดการนิเทศการสอนอย่างจริงจัง และมีการประชุมติดตามผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และหน่วยงานต้นสังกัด ควรส่งเสริมให้มีการอบรมพัฒนาครูในด้านการทำหลักสูตรสถานศึกษา การสร้างสื่อนวัตกรรม การสอนและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ สถานศึกษาขนาดกลางมีความเห็นว่าหน่วยงานที่ รับผิดชอบในการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูควรมีการอบรมพัฒนาครูก่อนการบรรจุแต่งตั้งเพื่อให้ได้

ครูที่มีคุณภาพและผู้บริหารสถานศึกษาควรกระตุ้นให้ครูตื่นตัวในการนำเทคโนโลยีความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับ สถานศึกษาขนาดใหญ่มีความเห็นว่าการดำเนินงานที่รับผิดชอบในการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูควรมีการอบรมพัฒนาครูก่อนการบรรจุแต่งตั้งเพื่อให้ได้ครูที่คุณภาพ ผู้บริหารควรมีการจัดการประชุมพิเศษครูที่ได้รับการบรรจุใหม่ถึงระเบียบวินัยข้าราชการและจรรยาบรรณครูตลอดจนการวางตนของครูในโรงเรียนและชุมชน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สำคัญคือ ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ถ้าครูมีทักษะดังกล่าวแล้วจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับธัญญา จันทร์ตรง (2549) ศึกษาเรื่อง “ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีในทศวรรษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ผลการวิจัยพบว่า ภาพลักษณ์ในทศวรรษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคือ ความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน ความเป็นผู้รู้ของอาจารย์ผู้สอน ความเป็นครูและความสามารถของอาจารย์ผู้สอน สอดคล้องกับวิฑูรย์ สมโต (2551) ศึกษาเรื่อง “การบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานของธนาคารกรุงไทยในจังหวัดเชียงใหม่” โดยพบว่าธนาคารกรุงไทยมีการบริหารความเสี่ยงอย่างเคร่งครัดกล่าวคือธนาคารกรุงไทยในจังหวัดเชียงใหม่มีการกำหนดนโยบายด้านความเสี่ยงที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรระบุความเสี่ยงตั้งแต่ระดับปฏิบัติการจนถึงผู้บริหารและในทุกกิจกรรมของธนาคาร โดยดำเนินการให้มีการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมศึกษาดูงาน เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปเพื่อนำความรู้มาใช้พัฒนาองค์การนอกจากนี้พนักงานของธนาคารต้องปฏิบัติงานด้วยการยึดถือความถูกต้อง ซื่อสัตย์ และระเบียบวินัยในการปฏิบัติงานมุ่งให้บริการแก่ลูกค้า รับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไข สอดคล้องกับสุนทร มุสิกรังษี (2535) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ในทัศนะของครูและผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 2 ผลการวิจัย พบว่าในด้านความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของครู ด้านรอบรู้สอนดี ด้านมีคุณธรรมจรรยาบรรณ และด้านมุ่งมั่นพัฒนา ในทัศนะของครูและผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 2 พบว่าด้านรอบรู้สอนดีกับด้านมีคุณธรรมจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ด้านมีคุณธรรม จรรยาบรรณกับด้านมุ่งมั่นพัฒนา มีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

2.3 ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาของสถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่ ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการ

สถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่าภาพรวมของแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาฯ ของสถานศึกษาแต่ละขนาดอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ระดับสูงที่เหมือนกัน คือ กระบวนการสรรหา กลั่นกรองให้ได้ผู้บริหารที่ดีมีความสามารถและการให้ความสำคัญในเรื่องคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ที่แตกต่างกันคือ สถานศึกษาขนาดเล็กมีความเห็นว่า โรงเรียนควรมีการสำรองข้อมูลทางการเงินไว้ในที่ปลอดภัยอย่างเป็นระบบ การสร้างระบบการดำเนินงานที่ป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเพิ่มมาตรการในการตรวจสอบภายในอย่างรัดกุม สถานศึกษาขนาดกลางมีความเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาในระดับที่สูงขึ้นต้องกำกับติดตามและกำหนดบทลงโทษทางวินัยอย่างเข้มงวด คณะกรรมการสถานศึกษาควรร่วมวางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตรวจสอบพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษาและการไปราชการของผู้บริหารควรมีการมอบหมายงานต่างๆ ในโรงเรียนไว้อย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ สถานศึกษาขนาดใหญ่มีความเห็นว่าในการไปราชการของผู้บริหาร ควรมีการมอบหมายงานต่างๆ ไว้อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญที่จะช่วยให้สถานศึกษาอยู่ได้อย่างยั่งยืนมีความเจริญก้าวหน้า บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ดังนั้นกระบวนการคัดเลือกผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่จึงมีผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่จะสถานศึกษาทั้งสามขนาดให้ความสำคัญกับกระบวนการในการสรรหาผู้บริหารสถานศึกษามากเพราะเป็นผู้ที่จะนำพาโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับธ สุนทรายุทธ (2550) ได้กล่าวถึงความเสี่ยงการบริหารทรัพยากรมนุษย์ว่าในบรรดาทรัพยากรทั้งหลายต้องถือว่าทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญสูงสุดและเสี่ยงมากที่สุด การบริหารความเสี่ยงต้องให้มนุษย์ได้รับการพัฒนา การฝึกอบรมและการให้รางวัลหรือการลงโทษ สอดคล้องกับดวงใจ ช่วยตระกูล (2552) ศึกษาเรื่อง “การบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ ด้านการเรียน การสอน ด้านการเงิน ด้านความมั่นใจทางการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยโดยแนวทางการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่าปัจจัยความเสี่ยงด้านการเรียนการสอนควรใช้วิธีการบริหารความเสี่ยงโดยการควบคุมและหามาตรการในการป้องกันความเสี่ยงรวมไปถึงถ่ายโอนความเสี่ยง ปัจจัยความเสี่ยงด้านการเงินควรใช้วิธีการบริหารความเสี่ยงโดยการควบคุมและหามาตรการในการป้องกันความเสี่ยง สอดคล้องกับ จิราภรณ์ สีขาว (2540) ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์

สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาตามการรับรู้ของผู้ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง จากสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในปีงบประมาณ 2540 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็น ต่อภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างบวก และมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ด้านตัวสถาบันเกี่ยวกับความเชื่อถือการได้รับการยอมรับ ความเลื่อมใสศรัทธา ด้านวิทยากรเกี่ยวกับความรู้ ประสบการณ์ความชำนาญ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ บุคลิกภาพ ด้านการบริหารเกี่ยวกับโครงการฝึกอบรมการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นกัน สอดคล้องกับลักษณะ สตะเวทิน.(2542) ที่กล่าวว่า ภาพของโรงเรียนที่เกิดจากการรับรู้ ความเข้าใจ ความประทับใจทั้งทางตรงและทางอ้อมในจิตใจประชาชนต่อการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อให้เป็นที่น่าเชื่อถือ ศรัทธาและยอมรับ ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียน และการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อให้มีภาพลักษณ์ที่ดีและมีคุณภาพจึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการด้วยกลยุทธ์ที่มีการบูรณาการและความร่วมมือของกลุ่มคนกลุ่มต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่สำคัญยิ่งคือความร่วมมือของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกฝ่าย เนื่องจากภาพลักษณ์องค์รวมจะส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน

1.4 ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์การที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านผลประโยชน์ของผู้เรียนหรือคุณภาพของผู้เรียนของสถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่ ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่าภาพรวมของแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมของครูด้านความเสี่ยงต่อชื่อเสียงสถานศึกษาหรือชื่อเสียงของวงการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละขนาดอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ระดับสูงที่เหมือนกัน คือ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาแผนให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ หน่วยงานต้นสังกัดควรกำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง เช่น การอบรมพัฒนา การบริหารแบบ SBM หลักธรรมาภิบาลและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้นำชุมชนให้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา และดูแลพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ควรร่วมวางข้อตกลงร่วมกันในการประสานความร่วมมือการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 40 กำหนดให้มีความคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของแต่ละสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่

กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาและจัดการศึกษา ดังนั้นผู้อำนวยการสถานศึกษาจะต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนเพราะโรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งของชุมชน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดการและให้บริการชุมชนเพื่อให้ชุมชนสนับสนุนและช่วยเหลือโรงเรียนในด้านต่างๆ เช่น ด้านสถานที่ ด้านการจัดการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณะ สตะเวทิน (2542) ที่กล่าวว่า ภาพของโรงเรียนที่เกิดจากการรับรู้ความเข้าใจ ความประทับใจ ทั้งทางตรงและทางอ้อมในจิตใจประชาชนต่อการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อให้เป็นที่น่าเชื่อถือ ศรัทธาและยอมรับ ส่งผลต่อภาพลักษณ์ ของโรงเรียน และการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียน เพื่อให้มีภาพลักษณ์ที่ดีและมีคุณภาพจึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการด้วยกลยุทธ์ที่มีการบูรณาการ และความร่วมมือของกลุ่มคนกลุ่มต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่สำคัญยิ่งคือ ความร่วมมือของนักเรียน ผู้ปกครอง ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกฝ่ายเนื่องจากภาพลักษณ์ องค์กรจะส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนและสอดคล้องกับดวงใจช่วยตระกูล (2552) ศึกษาเรื่อง การบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการเงินด้านความมั่นใจทางการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย โดยแนวทางการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า ปัจจัยความเสี่ยงด้านการเรียนการสอนควรใช้วิธีการบริหารความเสี่ยงโดยการควบคุมและหามาตรการในการป้องกันความเสี่ยงรวมถึงถ่ายโอนความเสี่ยง ปัจจัยความเสี่ยงด้านความมั่นใจทางการศึกษาควรใช้วิธีการควบคุมและหามาตรการในการป้องกันความเสี่ยงรวมถึงการมีส่วนร่วมของภาคี คือ ชุมชน ผู้ปกครองและผู้ประกอบการ ปัจจัยความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมควรใช้วิธีการบริหารความเสี่ยง โดยการควบคุมและหามาตรการในการป้องกันความเสี่ยงรวมถึงถ่ายโอนความเสี่ยง ปัจจัยความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยควรใช้วิธีการควบคุมและหามาตรการในการป้องกันความเสี่ยงรวมถึงการมีส่วนร่วมของนักเรียน ผู้ปกครอง บุคลากรในสถานศึกษา ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เรื่อง สภาพและแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์ องค์การที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการศึกษาค้นคว้าที่จะเสนอดังนี้ จากการศึกษาพบข้อที่เกิดความขัดแย้งในแนวทางการตอบของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในบางประเด็น คือ จากการศึกษาความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์การที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า สภาพความเสี่ยงของครูและบุคลากรในสถานศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีระดับความเสี่ยงอยู่ในต่ำ แต่เมื่อศึกษาจากแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์การที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ในแต่ละข้อคำตอบส่วนใหญ่อยู่เกณฑ์ระดับสูง ซึ่งแตกต่างจากสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงอาจจะเป็นไปได้ว่าสภาพความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจริงอาจจะอยู่ในเกณฑ์ระดับมากก็เป็นได้ ซึ่งเหตุผลบางประการที่ไม่สามารถได้ข้อเท็จจริงจากการสำรวจอาจเป็นเพราะสภาพพื้นฐานของสังคมไทยที่ไม่ยอมรับความจริงหรืออาจกลัวผลกระทบที่จะเกิดจากการตอบคำถามตามประเด็นดังกล่าวก็ได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาสภาพและแนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์การที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากผลการศึกษาพบว่า แนวทางการแก้ไขความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์การที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า

1. ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการประกอบการพิจารณาตัดสินใจในระดับนโยบาย เพื่อปรับปรุงและกำหนดทิศทางการพัฒนาสถานศึกษาในสังกัดและให้ความรู้แก่ข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดทุกสถานศึกษาอย่างทั่วถึง
2. สถานศึกษาควรมีการตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงในระดับสถานศึกษาเพื่อเป็นหน่วยงานในการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอันจะส่งผลต่อภาพลักษณ์สถานศึกษา พร้อมมีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง

3. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนำข้อค้นพบจากการศึกษาความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาอันจะส่งผลต่อภาพลักษณ์สถานศึกษาด้านชื่อเสียงของสถานศึกษาและคุณภาพผู้เรียนพร้อมนำแนวทางในการแก้ไขปัญหาประยุกต์ใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้เหมาะสมกับสภาพและขนาดสถานศึกษา ดังนี้

3.1 สถานศึกษาขนาดเล็กมีความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครู ซึ่งลำดับความสำคัญที่จะต้องพิจารณาบริหารจัดการก่อนเป็นอันดับแรก คือ ครูมีหนี้สินมากมายจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินฐานะตนเอง ขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ทิ้งชั่วโมงสอน เพื่อทำธุระส่วนตัวและทำผลงานทางวิชาการ มีการแบ่งกลุ่มในโรงเรียนทำให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงาน ทำการสอนโดยขาดการเตรียมการวิเคราะห์หลักสูตรและ การจัดทำแผนการสอน จัดการเรียนรู้อย่างดีครูเป็นสำคัญโดยไม่คำนึงถึงความรู้และความเข้าใจของนักเรียน และขาดความทุ่มเทในการสอน เข้าสอนไม่ตรงเวลา และความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งลำดับความสำคัญที่จะต้องพิจารณาบริหารจัดการก่อนเป็นอันดับแรก คือ ขาดการติดตามงาน ละเลยไม่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนางานมีการบริหารงานแบบเฉื่อยชาตามสบายโดยไม่คำนึงถึงเป้าหมายคือ ความสำเร็จของสถานศึกษาโดยเน้นด้านผู้เรียนและขาด รับผิดชอบต่อในการกำกับดูแล นิเทศ ติดตามในด้านบริหารจัดการเรียนการสอน ขาดการประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดหางบประมาณในการพัฒนาสถานศึกษา ขาดการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ เพื่อจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และมุ่งเน้นการสร้างสิ่งก่อสร้างมากกว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

3.2 สถานศึกษาขนาดกลางมีความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูซึ่งลำดับความสำคัญที่จะต้องพิจารณาบริหารจัดการก่อนเป็นอันดับแรก คือ มีหนี้สินมากมายจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินฐานะตนเอง มีการแบ่งกลุ่มในโรงเรียนทำให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงาน ครูดีมีสุราในสถานศึกษา ทำการสอนโดยขาดการเตรียมการวิเคราะห์หลักสูตรและ การจัดทำแผนการสอน จัดการเรียนรู้อย่างดีครูเป็นสำคัญโดยไม่คำนึงถึงความรู้ความเข้าใจของนักเรียนและครูใช้วิถีคาดเดาผลคะแนนนักเรียนและความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กร ที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งลำดับความสำคัญที่จะต้องพิจารณาบริหารจัดการก่อนเป็นอันดับแรก คือ ขาดความรู้รอบรู้ในงานของสถานศึกษาและขาดการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาล ขาดความเป็นผู้นำในการบริหารงานและการนำครูขาดการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มอบหมายงานสอนครูที่ไม่เหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ ขาดการนำคอมพิวเตอร์และ

เทคโนโลยีมาใช้บริหารและพัฒนาการเรียนการสอน และมุ่งเน้นการสร้างสิ่งก่อสร้างมากกว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

3.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่มีความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของครูซึ่งลำดับความสำคัญที่จะต้องพิจารณาบริหารจัดการก่อนเป็นอันดับแรก คือ มีหนี้สินมากมายจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินฐานะตนเอง มีการแบ่งกลุ่มในโรงเรียนทำให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงาน ขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ทั้งชั่วโมงสอนเพื่อทำธุระส่วนตัวและทำผลงานทางวิชาการ ทำการสอนโดยขาดการเตรียมการวิเคราะห์หลักสูตรและการจัดทำแผนการสอนและขาดความทุ่มเทในการสอน เข้าสอนไม่ตรงเวลา และความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์องค์กรที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งลำดับความสำคัญที่จะต้องพิจารณาบริหารจัดการก่อนเป็นอันดับแรก คือ ขาดความรู้ในงานของสถานศึกษา ขาดการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขาดความยุติธรรมในการบริหารงาน วางตัวไม่เป็นกลาง ขาดความรับผิดชอบต่อในการทำกับดูลแล นิเทศ ติดตามในด้านการจัดการเรียนการสอน มุ่งเน้นการสร้างสิ่งก่อสร้างมากกว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และขาดการประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดหางบประมาณในการพัฒนาสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความเสี่ยงในการบริหารงานของสถานศึกษาในด้านอื่นที่ส่งผลกระทบต่อดำเนินงานของสถานศึกษา
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยเสี่ยงของสถานศึกษาอื่นๆ ที่ไม่ได้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39
3. ควรศึกษาว่าสถานศึกษามีแนวทางการดำเนินงานในการกำกับ ติดตามความเสี่ยงในสถานศึกษาอย่างไร
4. ควรศึกษาเชิงลึกพหุกรณีศึกษาถึงความเสี่ยงที่สูงสุด สาเหตุ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว